

عنوان مقاله:

اثربخشی طرحواره درمانی بر احساس مثبت به همسر

محل انتشار:

کنگره ملی توانمندسازی جامعه در حوزه مشاوره، خانواده و تعلیم و تربیت اسلامی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

بهاره لنگری - گروه روانشناسی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران

حسین اکبری امرغان - گروه روانشناسی، واحد قوچان، دانشگاه آزاد اسلامی، قوچان، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش از نوع نیمه تجربی با استفاده از طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل نابرابر است و به منظور بررسی اثربخشی طرحواره درمانی بر احساس مثبت به همسر انجام شد. جامعه آماری در پژوهش حاضر عبارت از زوجین مراجعه کننده به مرکز مشاوره سنجش دانش آرامش شهر مشهد در زمستان سال 1394 بود و نمونه این پژوهش مشتمل بر 16 زوج است که به صورت نمونه گیری در دسترس و داوطلبانه انتخاب شدند. و سپس به طور تصادفی از میان نمونه 8 زوج در گروه کنترل و 8 زوج در گروه آزمایش تقسیم شدند. گروه آزمایش طی 8 جلسه طرحواره درمانی قرار گرفت و بر روی گروه کنترل هیچ مداخله ای صورت نگرفت. پرسشنامه احساس مثبت به همسر الری و همکاران به عنوان ابزار ارزشیابی پیش آزمون و پس آزمون مورد استفاده قرار گرفت و از شاخص های آمار توصیفی، میانگین و انحراف معیار برای توصیف متغیر و تحلیل کوواریانس برای محاسبه فرضیه پژوهش استفاده گردید. نتایج حاصل از داده ها نشان داد، طرحواره درمانی بر احساس مثبت به همسر تاثیرگذار است.

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی، احساس مثبت به همسر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/680642>

